

звикають, і тому сучасна освіта виховує, як правило, людей-екстерналів, які вміють активно працювати лише під керівництвом і при спонуканні зовнішніми чинниками.

Головний чинник суспільного прогресу нинішньої цивілізації лежить у площині науки і освіти. Для цього молодь, яка вчиться, необхідно орієнтувати на соціально-культурний розвиток особистості, яка стане не тільки професіоналом за обраним фахом, а й культурно розвинутою, високо освіченою людиною та носієм новітніх знань.

Сучасна освіта повинна готувати людину, котра здатна жити в надзвичайно глобалізованому і динамічно змінному світі, сприймати його змінність як суттєву складову власного способу життя. Глобалізація, трансформаційні процеси та неперервна інформаційна змінність обумовлюють включення людини в дуже складну систему суспільних взаємовідносин, вимагають від неї здатності до нестандартних і швидких рішень. Тільки інноваційна за своєю сутністю освіта може виховати людину, яка живе за сучасними інноваційними законами глобалізації, є всебічно розвинутою, самостійною, самодостатньою особистістю, яка керується в житті власними знаннями і переконаннями.

Інноваційна технологія — цілеспрямоване, систематичне й послідовне впровадження в практику оригінальних, новаторських способів, прийомів педагогічних дій і засобів, що охоплюють цілісний навчально-виховний процес від визначення його мети до очікуваних результатів. Прямим продуктом інновацій є: нові навчальні технології, оригінальні виховні ідеї, форми та методи виховання, нестандартні підходи в управлінні.

Інновації в освітній діяльності можна поділити на такі групи:

- інновації в змісті освіти (навчальні програми, підручники тощо);
- інновації в організації навчального процесу;
- інновації в системі управління освітою.

Під інноваційним розвитком освіти слід розуміти комплекс створених і запроваджених організаційних і змістових нововведень, розвиток низки факторів та умов, необхідних для нарощування інноваційного потенціалу освітньої діяльності. Такий складний психолого-педагогічний процес вимагає чітко спланованих системних дій з боку всіх освітянських структур, які в своїй сукупності складають основу інноваційної політики.

*Рождественська Л. Г.,
Мазур М. В., к.е.н.,
доценти кафедри статистики*

СТУДЕНТСЬКІ ТВОРЧІ ПРОЕКТИ ЯК ЗАСІБ ФОРМУВАННЯ НАУКОВОГО МИСЛЕННЯ ПРИ ОСВОЄННІ СТАТИСТИЧНИХ ДИСЦИПЛІН

Актуальною проблемою підготовки фахівців до практичної діяльності є недостатня інтеграція освіти, науки та виробництва. Важливим напрямом вирішення цієї проблеми є поглиблення науково-дослідної складової навчального процесу, що може базуватися на студентських творчих проектах. Студент обирає напрям наукового дослідження, об'єкт, предмет і мету дослідження. Для допомоги в реалізації студентських творчих проектів викладачами розроблені різні види методик аналізу певного явища в просторі або за часом за реальними даними з подальшою презентацією в аудиторії та захистом одержаних студентом наукових результатів.

Нижче наводиться приклад однієї з таких методик для «Статистики ринків».

«Сегментація споживачів за коефіцієнтом еластичності та прогнозування попиту на окремих ринках товарів і послуг»

Загальним сценарієм кінцевого споживання товарів і послуг за щорічним статистичним збірником «Витрати і ресурси домогосподарств України» передбачається:

1. Перевірка дії закону Енгеля за окремими товарами і послугами та визначення товарів нижчої і вищої споживчої цінності.
2. Оцінювання залежності попиту від доходу різними статистичними методами (графічним, дисперсійним, кореляційно-регресійним аналізами).
3. Сегментація споживачів за коефіцієнтом еластичності та визначення доцільних дій маркетингу.
4. Прогнозування попиту на окремі товари і послуги на внутрішньому ринку.

Розрахунки можуть проводитись як за територією у цілому, так і в міських і сільських поселеннях, а також у статистиці та динаміці за наведеними нижче етапами індивідуального сценарію.

Етапи розрахунків для розпізнавання ситуації в кінцевому споживанні окремих товарів і послуг:

1. Перевірка дії закону Енгеля, для чого побудувати графік залежності питомої ваги витрат на окремі товари і послуги в загальних їхніх витратах від доходу (в середньому на члена сім'ї). Зробити висновки.

2. Коефіцієнти еластичності попиту у натуральному чи вартісному вираженнях від доходу:

а) крапковий (за формулою А. Маршалла)

б) за середнім значенням попиту та доходу

$$y_0 \quad x_0$$

$$K_{el} = \frac{y_1 - y_0}{y_0} \cdot \frac{x_1 - x_0}{x_0}, \text{ де } \bar{y} = \frac{\sum y_i f}{\sum f}; \quad \bar{x} = \frac{\sum x_i f}{\sum f};$$

в) ланцюгові крапкові;

г) середній коефіцієнт еластичності як середньоарифметичний зважений із ланцюгових:

$$\overline{K_{el}} = \frac{\sum K_{el} \cdot f}{\sum f}.$$

3. Побудувати графік ланцюгових коефіцієнтів еластичності та визначити сегменти домогосподарств за їх реакцією на ринку для розробки відповідних дій маркетингу.

4. Побудувати графік залежності попиту у натуральному чи вартісному вираженнях від доходу.

5. Визначити характер залежності та здійснити прогноз попиту у натуральному вираженні при збільшенні середньодушового доходу на 10 %, а для витрат на окремі непродовольчі товари і послуги — у вартісному вираженні.

Подібні методика мають закінчений структурно-логічний характер і враховують специфіку спеціальності, на якій викладається дисципліна. Передусе вказаний вище роботі пошуково-аналітична робота студента для інформаційного забезпечення творчого проекту, проведення індивідуальних консультацій з викладачем та обов'язкова попередня перевірка викладачем виконаної наукової роботи для допуску до презентації наукових результатів. Важливим є також розкриття викладачем запропонованих методик для їхнього подальшого використання в науково-дослідній роботі студентів при написанні ними курсових робіт і магістерської дипломної роботи.

Сендзюк М.А., професор

кафедри інформаційних систем в економіці,

Давидюк Т.В., начальник

відділу автоматизації управління навчальним процесом ЦАУУ

КОМП'ЮТЕРНІ ТЕХНОЛОГІЇ УПРАВЛІННЯ ОСВІТНІМИ ПОСЛУГАМИ УНІВЕРСИТЕТУ

Трансформація навчального процесу за напрямками фундаменталізації, ідентифікації та інтеграції наукових досягнень у навчальний процес обумовлюють необхідність застосування сучасних комп'ютерних технологій для управління освітньою діяльністю. Застосування комп'ютерних технологій для управління університетом здійснюється через створення інформаційно-аналітичної системи, структура якої розроблена на основі системного підходу і запропонована для впровадження. Впроваджується система в межах таких функціональних підсистем:

1. Підсистеми управління навчальним процесом, зокрема управління факультетами, навчальним центром, навчально-методичною та видавничою діяльністю, центрами післядипломної освіти, набором абітурієнтів, бібліотекою.

2. Підсистеми управління науковими дослідженнями, зокрема управління Науково-дослідним інститутом економічного розвитку, Інститутом вищої освіти, відділом науки та аспірантури й іншими службами.

3. Підсистеми управління фінансово-господарською діяльністю, зокрема: «Бухгалтерія», «Фінанси», «Кадри», «Маркетинг», «Господарська служба».

4. Інтегруюча інформаційно-аналітична підсистема підтримки прийняття рішень на рівні ректорату, до якої входять наступні комплекси задач: «Ректорат», «Електронний документообіг та контроль виконавської дисципліни», «Електронний архів», «Стратегічне управління та бюджетування», «Обмін інформацією з Міністерством освіти і науки, молоді та спорту й іншими державними і недержавними установами».

Основною ланкою діяльності університету є навчальний процес, надання освітніх послуг. З управління освітніми послугами сьогодні автоматизуються такі функції: